

РЕШЕНИЕ

№ 15289

гр. София, 23.08.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 13.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **11497** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 118, ал. 2 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на Н. З. К. от [населено място], срещу Решение №1040-21-889 от 24.11.2022г. на Директора на ТП на НОИ С. – град, с което е отхвърлена жалбата ѝ и са потвърдени:

1. Разпореждане № 212-00-2595-4/03.10.2022 г. на ръководителя на осигуряването за безработица, с което е отменено Разпореждане № 212-00-2595-1/21.04.2020 г. за отпускане на ПОБ по чл. 54а от КСО поради заличени данни по чл. 5, ад. 4 от КСО, подадени за жадбоподателката за периода от 04,09.2019 г, до 30.03.2020 г. от осигурителя “И..БГ” ЕООД, ЕИК[ЕИК], след извършена проверка на дружеството, приключила с Констативен протокол № КВ-5-21-01150639/21.06.2022 г.;
2. Разпореждане № 212-00-2595-5/11.10.2022 г. на ръководителя на осигуряването за безработица, с което е отказано отпускане на ПОБ по чл. 54а от КСО поради неизпълнени условията на чл. 54а от КСО;
3. Разпореждане № 212-00-2595-6/11.10.2022 г.. на ръководителя на осигуряването за безработица, е което на основание чл. 114, ал. 3 и във връзка с чл. 114, ал. 2, т. 2 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/, е разпоредено Н. З. К.. да възстанови добросъвестно полученото парично обезщетение за безработица /ПОБ/ за

периода от 01.05.2020 г. до 31.10.2020 г. в размер на 6873.30 лв. /шест хиляди осемстотин седемдесет и три лв. и 30 ст./ - главница.

4. Разпореждане № 212-00-2595-7/11.10.2022 г., на ръководителя на осигуряването за безработица, което на основание чл. 62, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, поправя очевидната фактическа грешка в разпореждане № 212-00-2595-4/03.10.2022 г. и

5. Разпореждане № 212-00-2595-8/11.10.2022 г., на ръководителя на осигуряването за безработица, което на основание чл. 62, ал. 2 от АПК, поправя очевидната фактическа грешка в разпореждане № 212-00-2595-5/11.10.2022 г.

Жалбоподателката моли за отмяна на решението на директора на ТП на НОИ С. – град и на потвърдените с него разпореждания, като развива доводи за неговата неправилност. Твърди че същото е издадено в нарушение на чл.35 от АПК – без да се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и без да са обсъдени всички нейни възражения срещу посочените разпореждания. Поддържа, че изводите на решаващия орган, че тя не е полагала труд при работодателя „Интерпроект.БГ“ ЕООД е необоснован, като се позовава на удостоверения трудов стаж при този работодател в трудовата ѝ книжка. В жалбата е посочено, че според правилото на чл. 10 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ, а съобразно § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО "осигурено лице" е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1 и за която са внесени или дължими осигурителни вноски. Съобразно чл. 61, ал. 1 от Кодекса на труда, трудовият договор се сключва между работника или служителя и работодателя преди постъпването на работа. Посочва, че трудовият договор се сключва преди започване на дейността и преди възникване на осигурителното правоотношение и за да се породят последното е необходимо фактически да е осъществена трудова дейност, която в настоящия казус е налице. В тази връзка излага, че е работила при работодателя, като фактически е осъществявала дейност по ревизии на стоки в Магазини за хранителни стоки „Хали“, [населено място].

В съдебно заседание, жалбоподателката се явява лично и с пълномощника ѝ – адв. Б. от САК. Прави искания за събиране на гласни и писмени доказателства, уважени от съда. В позиция по същество и в представена писмена защита моли за отмяна на оспореното решение и на потвърдените с него разпореждания на ръководителя на осигуряването за безработица, с доводи, че неизправността на работодателя в качеството му на осигурител да внесе дължимите осигурителни вноски и данъци, не може да бъде доказателство за неполагането на труд от страна на работника и да лишава същия от правата по чл.9 ал.1 от КСО. Претендира разноски по представен списък.

Ответникът– Директорът на ТП на НОИ- С. град, чрез процесуалния си представител – юриконсулт А., оспорва жалбата. Претендира разноски за юриконсултско

възнаграждение.

Административен съд София – град, III отделение, 60-и състав, след като взе предвид наведените от страните доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заявление, вх. № 212-00-2595/14.04.2020 г. на ТП на НОИ-С. град, Н. З. К. е сезирала административния орган с искане за отпускане на ПОБ по реда и условията на чл. 54а от КСО. С Разпореждане № 212-00- 2595-1/21.04.2020 г. исканото обезщетение с отпуснато за периода от 31.03.2020 г. до 29.09.2020 г. в размер 54.55 лв. дневно. С Разпореждане № 212-00-2595-2/21.04.2020 г. е спряно изплащането на отпуснатото ПОБ, с мотива, че е дължимо обезщетение за оставане без работа и с разпореждане № 212-00-2595-3/08.05.2020 г. е възобновено изплащането на ПОБ за периода от 01.05.2020 г. до 31.10.2020 г. в размер 54.55 лв. дневно.

В хода на извършван последващ контрол, осъществяван по реда на чл. 108. ал, 1 от КСО, във връзка с подадената информация по реда на чл. 5. ал. 4, т. 1 от КСО от осигурител -И..БГ' ЕООД. ВИК[ЕИК], са установени факти и обстоятелства, които водят до съмнения за злоупотреби с фондовете на Държавното обществено осигуряване /ДОО/.

Получен е Констативен протокол КВ-5-21-01150639/21.06.2022 г., в който са обективирани резултатите от проверката:

“ИНТЕРПРОЕКТ.БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е вписан в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел /ТРРКШНЦ/ с управител В. А. К. и едноличен собственик на капитала Л. А. Г., с адрес на седалището в гр, Р.. [улица], вх. 2, ет. 3 и адрес за кореспонденция: [населено място].[жк], [улица].

Считано от 12.06.2017 г. дружеството е с променен адрес на седалище: [населено място],[жк], [улица], ет. 5. ап. 1 и с едноличен собственик и управител М. Л. Н..

Едноличен собственик и управител на дружеството от 08.11.2017 г. до датата на приключване на проверката е С. Г. С..

По партидата на дружеството в ТРРЮЛНЦ има данни за обявени годишни финансови отчети за извършвана дейност за периода на финансовите 2011 г. - 2016 г.

На основание чл. 44, ал. 1 и във връзка с чл. 36 от АПК, и чл. 74 и 75 от ДОПК. е изпратено писмо изх. № 1043-21-821 #5/14.12.2021 г. до компетентната ТД на НАП-С., за предприемане на действия в рамките на тяхната компетентност и предоставяне на информация относно дружеството:

Подадени ли са годишни данъчни декларации по чл. 92 от ЗКПО за данъчния финансов резултат и дължимия годишен корпоративен данък с деклариран приходи и разходи, съгласно счетоводното законодателство от страна на “ИНТЕРПРОЕКТ.БГ“ ЕООД. ЕИК[ЕИК] за периода 2017 г. - 2021 г.; Има ли регистрирани фискални устройства и съответно регистриран оборот до момента; Регистрирани ли са

търговски обекти от страна на "И..БГ* ЕООД, ЕИК[ЕИК], на какъв адрес и с какъв предмет на дейност; Констатиран ли са данъчно-осигурителни задължения и наложени ли са от тяхна страна съответните обезпечителни мерки /образувано изпълнително дело/; Начин на подаване на данните по чл. 5. ал. 4 от КСО. В случай, че данните се подават с КЕП, да се посочи на чие име е регистриран, както и вписаните в него контактни данни.

С писмо вх № 1043-21-821 #8/08.02.2022 г. ТД на НАП-С., офис К. село уведомява, че на дружество "И..БГ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е извършена проверка за факти и обстоятелства в информационната система на НАП и е установено следното:

В информационната система /ИС/ на НАП няма данни за подавани ГДД по чл. 92 от ЗКПО за посочения период с деклариран приходи, разходи и счетоводен резултат, няма данни за регистрирани устройства на дружеството и регистрирани търговски обекти.

Всички данни по чл. 5, ал. 4 от КСО са подавани по електронен път с КЕП оз представляващите дружеството - М. Л. Н. и С. Г. С..

Дружеството има задължения, за което е образувано изпълнително дело и са наложени обезпечителни мерки - запор върху банкови сметки.

До Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" /ИА ГИТ/. е изпратено искане с изх. № 1043-21-821#4/14.12.2021 г., на основание чл. 44-46 и във връзка с чл. 36 от АПК да бъде извършена проверка по компетентност относно спазването на трудовото законодателство за липата, наети по трудови правоотношения в осигурителя "ИНТЕРПРОЕКТ.БГ" ЕООД, БИК[ЕИК].

С писмо вх. № 1043-21-821 #7/11.01.2022 г. ИА ГИТ уведомява, че инспектори от Дирекция Д"ИТ"- С. са посетили адреса по седалище и управление на дружеството [населено място], район К. село.[жк], [улица]. ет. 5, ап. 1, но на място не е открит офис, управител или негов законен представител. На управителя на дружеството С. Г. С. е изпратена призовка на основание чл. 45, ал. 1 от АПК. с цел представяне на документи и е изпратено писмо до СДВР за оказване на съдействие от тяхна страна.

При извършена справка в информационната система на НОИ, е установено, че С. Г. С. няма декларирано начало на дейност и осигуряване в качеството си на управител на "ИНТЕРПРОЕКТ.БГ" ЕООД. ЕИК[ЕИК], също така няма данни лицето да е сключвало трудови договори е трети дружества, в качеството му на лице, полагащо труд.

Задължителни предписания за представяне на необходимите за извършване на ревизията документи са изпратени на адреса по седалище на дружеството - [населено място], район К. село.[жк], [улица]. ет. 5. ап. 1, които са се върнали в цялост с гриф "преместен" и на личния адрес на управителя - [населено място], [улица], ет. 2, ап.1, отново неполучени и върнати в цялост.

На 16.12.2021 г. адресът на седалището е посетен лично от контролните органи на ТП

на НОИ-С. град, за което е съставен Протокол за посещение № ПТ-5-21-010499904 6.12.2021. Контакт е лицето или с негов представител не е осъществен.

Изпратено е писмо е изх. № 1043-21-821 #33/17.03.2022 г. по компетентност до СДВР, за съдействие за установяване на контакт със С. Г. С., с цел представяне на документите на дружеството. необходими за извършване на проверката на "ИНТЕРПРОЕКТ.БГ" ЕООД.

С писмо вх. № 1043-21-821 #34/12.04.2022 г. от СДВР - 03 сектор на отдел "Икономическа полиция" уведомяват, че лицето е търсено на известните на МВР адреси, но с него не е установен контакт.

Съгласно данните в Информационната система на НОИ, от осигурителя са подадени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ за сключени трудови договори със 77 лица, в т.ч. и за Н. З. К.. като към момента на извършване на проверката всички трудови правоотношения са прекратени.

В Регистъра на осигурените лица се визуализират подавани чрез "ИНТЕРПРОЕКТ.БГ" ЕООД, ЕИК[ЕИК] данни по реда на чл. 5, ал. 4. i. 1 от КСО. за периодите от м. 01.2012 г. до м. 05.2017 г., от м. 01.2018 г. до м. 06.2018 г. и от м. 10.2018 г. до м. 01.2022 г.. в т.ч. и за Н. З. К. - с вид осигурен "01" за периода от 04.09.2019 г. до 30.03.2020 г. и с код за вид осигурен "27" за периода от 31.03.2020 г. до 30.04.2020 г.

От контролните органи при ТП на ПОИ- С.- град са изпратени задължителни предписания за събиране на сведения и пояснения от осигурителя, включително и за жалбоподателя К..

Пощенската пратка е върната в ТП на НОИ-С. град с гриф „Пратката не е потърсена от получателя”, което е прието от контролния орган за отказ от участие в административното производство.

Предвид изложеното извършената проверка на "ИНТЕРПРОЕКТ.БГ" ЕООД, ЕИК[ЕИК] е на база информационната система на НОИ, извършените проверки от компетентната ТД на НАП, ИА ГИТ и декларираното от лицата, за които са подавани данни по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО. Проверка на първичните документи - ведомостите за заплати, трудови договори, заповеди за прекратяване на трудово правоотношение и други разходооправдателни документи, от които да се изясни има ли действително възникнало трудово правоотношение за лицата, начислени и изплатени ли са brutните трудови възнаграждения в размерите, в които са подадените данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, след като дружеството е собственост на лицето С. Г. С. - за периодите от м. 01.2018 г. до м. 06.2018 г. и от м. 10.2018 г. до м. 01.2022 г, които е следвало да бъдат представени от "ИНТЕРПРОЕКТ.БГ" ЕООД, ЕИК[ЕИК] не са представени, за което е съставен Констативен протокол № КВ-5-21-01150639/21.06.2022 г./л.68-71/

В резултат проверяващите приели, че наличието единствено на сключен трудов договор между физическото лице и търговско дружество не е самостоятелно

основание за осигуряване по чл. 4, ал. 1. т. 1 от КСО, ако лицето не осъществява трудова дейност в изпълнение на този договор. Начисляването и или изплащането на трудово възнаграждение, както и подаването на данни по реда на чл. 5, ал. 4. т.1 от КСО от осигурителя, също не представлява самостоятелно основание за задължително социално осигуряване, ако лицето не е осъществявало трудова дейност през този период, въз основа на трудовото правоотношение.

Така от събраните доказателства е наложен извода, че за периодите от м. 01.2018 г. до м. 06.2018 г. и от м. 10.2018 г. до м. 01.2022 г. дружество „ИНТЕРПРОЕКТ.БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е фиктивен осигурител, подаващ информация в НАП за осигуряване с декларация обр. 1 на физически лица, без да се внасят дължимите осигурителни вноски, с цел неправомерно облагодетелстване от фондовете на ДОО.

Установени са явни фактически несъответствия - лицата декларират, че полагат труд в хранителни магазини и столова, а заявеният предмет на дейност на дружеството е консултантска дейност по информационни технологии. Дружеството няма подадени годишни данъчни декларации, няма регистрирани касови апарати, няма търговски обороти - съответно приходи, от които е можело да изплаща декларираните възнаграждения. Също така и обявените длъжности не съответстват на предмета на дейност. В магазина на адрес: [населено място], [улица] до блок 23 има касов апарат, но той е регистриран на друго дружество. При проверка в регистъра на фирмите, извършващи посредническа дейност в България, поддържан от Агенция по заетостта при Министерството на труда и социалната политика е установено, че дружество „И..БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] не е регистрирано, за да отдава под наем персонал на други дружества.

Предвид гореизложеното, на осигурителя „И..БГ“, ЕООД, ЕИК[ЕИК] на основание чл. 108, ал. 1. т. 3 от КСО са издадени Задължителни предписания № ЗД-1-21- 01 50576/21.06.2022 г. за заличаване на подадените данни за осигурителен стаж и осигурителен доход в Регистъра на осигурените лица за периодите от м. 01.2018 т. до м. 06.2018 г. и от м. 10.2018г. до м.01.2022г., в т.ч. и за Н. З. К. с вид осигурен „01“ за периода от 04.09.2019 г. до 30.03.2020 г. и за периода от 31.03.2020 г. до 30.04.2020 г. с код за вид осигурен "27".

След изтичане на законоустановените срокове за изпълнение на влезлите в сила задължителни предписания, контролните органи на ТИ на НОИ-С. град, са предприели действия за служебното заличаване на данните по чл. 5, ал. 4 от КСО, по реда на чл. 4, ал. 10, т. 4 от Наредба № Н-13/17.12.2019 г. /в сила от 03.01.2020 г./ за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, за указания период.

За жалбоподателката е установено, че от осигурител "ИНТЕРПРОЕКТ.БГ" ЕООД, ЕИК[ЕИК] са подадени уведомления по реда на чл. 62 от КТ за сключен трудов договор от 02.09.2019 г. и за прекратяването му от 31.03.2020 г., като за периода 04.09.2019 г. до 30.03.2020 г., вкл. от дружеството са подавани и данни по реда на чл.

5, ал. 4. т. 1 от КСО, с код за вид осигурен „01“.

Така контролният орган, на база фактическите установявания е приел, че наличието на уведомление за сключен трудов договор не е достатъчно условие за възникване на осигурително правоотношение, което е основание за изплащане на парично обезщетение, изчислено по данните, подадени по реда на чл. 5, ал. 4. т. 1 от КСО, тъй като осигурителното и трудовото правоотношение не са идентични. За да мотивира процесното решение директора на ТП на НОИ С.-град е изложил мотиви, че осигурителното правоотношение има публичен и административноправен характер, тъй като се осъществява чрез публични фондове и едната от страните е винаги публична институция - осигурителният орган, и се регламентира в КСО. Трудовото се урежда в КТ, където със задължението от чл. 62. ал. 3 на КТ работодателите да подават уведомления до НАП за сключен трудов договор, които се вписват в специален регистър на трудовите договори, законодателят цели да бъде оповестено възникването на трудовото правоотношение, което дава сигурност на работника и е свързано с възникване и на други задължения за работодателя, свързани с осигуряването на наетите лица.

В тази връзка - макар трудовото правоотношение да предполага осигурителното, релевантно досежно последното е изпълнението на разписаните в КСО предпоставки. В чл. 10, ал. 1 от КСО законодателят е регламентирал, че осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ.

От събраните доказателства е наложен извода, че не се установява Н. З. К. да е извършвала реална трудова дейност по трудовия си договор с "ИНТЕРПРОЕКТ.БГ" ЕООД, ЕИК[ЕИК]. В тази връзка. Н. З. К. не попада в персоналният обхват на чл. 54а, ал. 1 от КСО.

Предвид неизпълнението на влезлите в сила задължителни предписания от страна на дружеството „ИНТЕРПРОЕКТ.БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], са предприети действия за служебно заличаване на данните подадени за лицето по чл. 4 от КСО.

При тази фактическа обстановка е последвало издаването на Разпореждане № 212-00-2595-4/03.10.2022 г. на ръководителя на осигуряването за безработица, с което е отменено Разпореждане № 212-00-2595-1/21.04.2020 г. за отпускане на ПОБ по чл. 54а от КСО поради заличени данни по чл. 5, ал. 4 от КСО, подадени за жалбоподателката за периода от 04.09.2019 г., до 30.03.2020 г. от осигурителя "И..БГ" ЕООД, ЕИК[ЕИК], след извършена проверка на дружеството, приключила с Констативен протокол № KB-5-21-01150639/21.06.2022 г.; Разпореждане № 212-00-2595-5/11.10.2022 г., на ръководителя на осигуряването за безработица, с което е отказано отпускане на ПОБ по чл. 54а от КСО поради неизпълнени условията на чл. 54а от КСО;

Разпореждане № 212-00-2595-6/11.10.2022 г. на ръководителя на осигуряването за безработица, е което на основание чл. 114, ал. 3 и във връзка с чл. 114, ал. 2, т. 2 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/, е разпоредено Н. З. К., да възстанови добросъвестно полученото парично обезщетение за безработица /ПОБ/ за периода от 01.05.2020 г. до 31.10.2020 г. в размер на 6873.30 лв. /шест хиляди осемстотин седемдесет и три лв. и 30 ст./ - главница и Разпореждане № 212-00-2595-7/11.10.2022 г., на ръководителя на осигуряването за безработица, което на основание чл. 62, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, поправя очевидната фактическа грешка в разпореждане № 212-00-2595-4/03.10.2022 г. и Разпореждане № 212-00-2595-8/11.10.2022 г., на ръководителя на осигуряването за безработица, което на основание чл. 62, ал. 2 от АПК, поправя очевидната фактическа грешка в разпореждане № 212-00-2595-5/11.10.2022 г.

Н. К. е обжалвала посочените разпореждания пред директора на ТП на НОИ С. – град, като същият, с Решение № 1040-21-889/24.11.2022г. е отхвърлил жалбата ѝ и потвърдил разпорежданията, съобразно посоченото по-горе.

В съдебното производство са приети като доказателства документите, представени от ответника с административната преписка, както и допълнително представени доказателства за компетентност на органите, издали разпорежданията и процесното решение.

Жалбоподателката представя копия от трудов договор № 41/02.09.2019г. с „Интерпроект.БГ“ ЕООД за длъжността „офис мениджър“ и длъжностна характеристика от 02.09.2019г., копие на страници от трудова книжка № 682426, серия В, на името на Н. З. К., съдържащи вписване на трудов стаж в „Интерпроект БГ“ ЕООД.

В хода на съдебното производство на основание чл.192 от ГПК, по искане на жалбоподателя съдът е изискал представяне на доказателства от трети лица неучастващи по делото. В тази връзка по делото е представена декларация от управителя на „Планет Маркет 2020“ ЕООД, с която е заявено, че Н. З. К. не е работила в дружеството, което стопанисва магазин Хали в [населено място], [жк], ул. А. Т., до бл. 23 от м.юни 2021г. Постъпили са данни от СРП, в която е образувана пр.пр. № 20594/2023г. От СРП е заявено, че досъдебното производство не е приключило.

От НАП на основание чл. 192, ал. 1 от Граждански процесуалния кодекс е изискано да се предостави следната информация:

Да се провери в базата данни на НАП за регистрираните фискални устройства (ФУ) и да се отговори за следните търговски обекти:

- Магазин Хали/бивш магазин Б., [населено място], [жк], [улица] до [жилищен адрес] през периода 04.09.2019 г. - 31.03.2020 г. дали са отчитани

продажби и от кое дружество;

- Магазин Хали/бивш магазин Б., [населено място], [жк], през периода 04.09.2019 г. - 31.03.2020 г. дали са отчитани продажби и от кое дружество;

- Магазин Хали/бивш магазин Б., [населено място], Окръжна болница „Св. А.“, през периода 04.09.2019 г. - 31.03.2020 г. дали са отчитани продажби и от кое дружество.

Във връзка с гореизложеното и след извършена проверка в информационна система „Фискални устройства с дистанционна връзка“, НАП уведомява съда за следното:

1. По отношение на търговски обект „Магазин Хали/бивш магазин Б.“, находящ се в ж.к. К. поляна:

В периода 04.09.2019 г. - 31.03.2020 г. в обекта, находящ се на адрес [населено място], [жк], [улица] до бл. 23 са извършвали дейност 2 задължени лица, както следва:

- „БОДИНОР“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]. като от 3 бр. ФУ са подадени регистрационни данни с наименование на обекта „ХАЛИ К. П.“. За посочения период от тях не са подавани данни за дневни финансови отчети (ДФО) с регистрирани и отчетени обороти от продажби.

- „ПАП ТЕХ“ ЕООД ~с ЕИК[ЕИК], като от 5 бр. ФУ са подадени регистрационни данни с наименование на обекта „ХАЛИ К. П.“ и „ОРБИКО М.“. За посочения период само от 3 ФУ са подавани данни за ДФО за регистрирани и отчетени обороти от продажби.

2. По отношение на търговски обект „Магазин Хали/бивш магазин Б.“, находящ се в ж.к. Б.:

В периода 04.09.2019 г. - 31.03.2020 г. в обекта, находящ се на адрес [населено място], район С., [жк], [улица] са извършвали дейност 2 задължени лица, както следва:

- „ПАП ТЕХ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]. като от 3 бр. ФУ са подадени регистрационни данни с наименование на обекта „ХАЛИ Б.“. За посочения период от тях не са подавани данни за ДФО с регистрирани и отчетени обороти от продажби.

- "ПБА ЕКО МАРКЕТ" ООД с ЕИК[ЕИК]. като от 3 бр. ФУ са подадени регистрационни данни с наименование на обекта „МАГАЗИН ЗА ХРАНИТЕЛНИ СТОКИ“. За посочения период от тях са подавани данни за ДФО с регистрирани и отчетени обороти от продажби.

3. По отношение на търговски обект „Магазин Хали/бивш магазин Б.“,

находящ се до Окръжна болница „Св. А.“:

В периода 04.09.2019 г. - 31.03.2020 г. в обекта, находящ се на адрес [населено място], Район М., [жк], срещу Окръжна болница е извършвало дейност „П. ТЕХ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]. Като от 5 бр. ФУ са подадени регистрационни данни с наименование на обекта „ХАЛИ ОКРЪЖНА“ и „ОРБИКО М.“. За посочения период само от 1 ФУ са подавани данни за ДФО за регистрирани и отчетени обороти от продажби.

Досежно искането на съда от НОИ представят справка относно регистрираните трудови договори с осигурител „ПАП ТЕХ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] за изискания период от 01.09.2019г. до 31.03.2020г. От справката се установява, че има регистриран само един трудов договор на името на И. Н. И..

По искане на жалбоподателката съдът допусна събирането на гласни доказателства, като разпита в качеството на свидетел А. В.. От показанията на свидетелката се установява, че с жалбоподателката Н. се познават от 2014 година, работили заедно. Започнали във Фирма „Б.“ като офис мениджъри. Правили ревизии по магазините. Фирмата се занимавала с хранителни стоки. Н. напуснала 2020 година. Управителите били едни и същи. Свидетелката твърди, че били на една и съща длъжност от 2014 до 2020 година. Свидетелката поми, че имало промени в наименованието на фирмите, едната беше „Б.“, след това „Т. 7“ от 2015 до 2017 година. Напуснала за известно време и след това пак се върнала през 2018 година. Управителите на двете фирми били едни и същи. 2019 година били преназначени във фирма „И. БГ“. Това била фирмата в която работили последно с жалбоподателката. Състава бил около 40 души. На целия персонал се променяли трудовите договори. Свидетелката сочи, че заплатите получавали на ръка в съответния магазин, в който правили ревизия. В края на месеца подписвали ведомост. Това били магазини за хранителни стоки. Касовите апарати, на които се издавали фискалните бонове през цялото време били на фирма „ПАП ТЕХ“ ЕООД със собственик Д. С., майка на управителите П. С. и Л. С.. Свидетелката случайно разбрала, че има проблем с осигуровките и плащания от Фирма „И. БГ“. От 04.09.2019 до 30.03.2020 година полагали труд заедно с жалбоподателката при осигурителя „И. БГ“. Била видяла трудовия договор на жалбоподателката с „И. БГ“ в качеството на ревизор, тъй като ги подписали заедно.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от **правна страна следното:**

Жалбата е подадена от лице по чл. 147, ал. 1 от АПК, за което оспореният административен акт създава задължения, при спазване на срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащо на съдебен контрол на основание чл. 118, ал. 1 от КСО решение на Директора на ТП на

НОИ–С. град, поради което е процесуално допустима.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган. При издаването му е спазена предвидената в закона форма, съобразно изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК. Потвърдените разпореждания са издадени от ръководител на осигуряването за безработица в ТП на НОИ –С.-град. Обжалвани са по административен ред и в резултат на проведено производство по чл. 117, ал. 2, т. 2 от КСО е постановено и оспореното решение. В него са посочени последователно извършените действия, изложени са фактически и правни изводи. Формулиран е ясен диспозитив. Съдържа информация за реда, срока и органа, пред който подлежи на обжалване. В мотивите на акта се съдържат фактическите и правни основания за постановяването му, а в разпоредителната част ясното волеизявление на административния орган. В производството по административен контрол за законосъобразност не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, представляващи основание за отмяната му. Въз основа на изложеното не се откриват отменителни основания по чл. 146, т. 1, т. 2 и т. 3 от АПК.

Относно спазване на материалноправните разпоредби и целта на закона:

Съгласно чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО добросъвестно получените суми за осигурителни плащания не подлежат на възстановяване от осигурените лица, с изключение на следните случаи, в които възстановяването на сумите е без лихва до изтичането на срока за доброволно изпълнение, а именно: когато след изплащането им са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане.

Съгласно разпоредбата на чл. 54а, ал. 1 от КСО, право на парично обезщетение за безработица имат лицата, за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд „Безработица“ най-малко 12 месеца през последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването и които: 1. имат регистрация като безработни в Агенцията по заетостта; 2. не са придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст в Република България или пенсия за старост в друга държава или не получават пенсия за осигурителен стаж и възраст в намален размер по чл. 68а или професионална пенсия по чл. 168; 3. не упражняват трудова дейност, за която подлежат на задължително осигуряване по този кодекс или по законодателството на друга държава.

За да е налице право на парично обезщетение за безработица, следва кумулативно да са налице законоустановените предпоставки в чл. 54а, ал. 1 КСО. По смисъла на тази разпоредба определящ за преценка на правото на парично обезщетение за безработица е моментът на прекратяване на осигуряването на лицето. Изискването да не бъде упражнявана трудова дейност касае периода след датата на прекратяването на правоотношението. Началната дата за отпускане на парично обезщетение за безработица е датата на последното прекратяване на трудовото правоотношение, съгласно

чл. 54а, ал. 4 от КСО.

Съгласно чл. 40, ал. 1 от КСО осигурените лица за общо заболяване и майчинство имат право на парично обезщетение вместо възнаграждение за времето на отпуск поради временна неработоспособност и при трудоустрояване, ако имат най-малко 6 месеца осигурителен стаж като осигурени за този риск. Видно от цитираната разпоредба, предпоставка за възникване право на парично обезщетение е качеството „осигурено лице“.

Легално определение на "осигурено лице" се съдържа в § 1, ал. 1, т. 3 от КСО (бр. 98 от 2016 г., в сила от 01.01.2017 г.), според която норма "осигурено лице" е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1 и за което са внесени или дължими осигурителни вноски; осигуряването на лицето, което е започнало трудова дейност съгласно чл. 10, продължава и през периодите по чл. 9, ал. 2, т. 1-3 и 5 от КСО. Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ.

Последователна и трайна е практиката на Върховният административен съд, съобразно която, от съдържанието на цитираното определение за осигурено лице следва, че едно от условията, на които е необходимо да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО. Поради това, наличието на трудов договор само по себе си не е достатъчно, за да възникне осигурително правоотношение с произтичащите от него права на обезщетение, поради факта, че липсва идентичност между трудовото и осигурителното правоотношение. За да е налице законовата хипотеза за "осигурено лице", е лицето да упражнява трудова дейност. Това означава, че лицето трябва да има освен сключен трудов договор и валидно възникнало трудово правоотношение, но и реално да осъществява трудова дейност в рамките на това правоотношение. Доказателствената тежест за установяване на реално положения труд е на самото лице, което твърди, че е полагало труд.

По делото не е спорно, че от страна на „Интерпроект.БГ“ ЕООД са подавани данни по реда на чл.5, ал.4, т.1 от КСО за Н. К.. Установено е и че за дружеството „Интерпроект.БГ“ ООД няма данни за подавани ГДД по чл. 92 от Закона за корпоративното и подоходно облагане (ЗКПО), както и не са подавани Годишни финансови отчети, липсва фискално устройство и регистриран търговски обект, не са установени извършвани от дружеството регистрирани дейности и осъществяването на каквато и да било търговска дейност.

Тези обстоятелства установяват липсата на извършвана търговска дейност, респективно и на дейност по осъществяване на ревизии, за които

свидетелства св. А. В., което от своя страна обуславя липсата на нужда от наемане на лица на трудов договор, вкл. и на длъжността офис мениджър, която се твърди, че е заемала Н. К.. Заемането и изпълнението на тази длъжност предполага наличието и на офис, ведно с офис техника, изчислителна техника, картотека, архив, офис-консумативи, принтери, а доказателства за ползването на офис от страна на „Интерпроект.БГ“ ЕООД, извън показанията на свидетелката В., не се събраха в производството. Съществуването на офис на дружеството не е известно /декларирано пред органите на ТД на НАП С.. Видно от съдържанието на представената от жалбоподателката длъжностна характеристика (която не е подписана от нея), в задълженията ѝ включват водене на картотека и архив на изходящата кореспонденция, външни контакти с инженери по поддръжка на изчислителна техника, своевременно осигуряване на копирна хартия, тонер за всички принтери, факсове и копирна машина, събиране и плащане на наема и месечните сметки за електро и топлоенергия , вода, телефони, охрана и др.общии помещения в офиса, събиране на данни и подготвяне на справки и отчети. От тези дейности според св. В., жалбоподателката „извършвала ревизии“. Според свидетелката касовите апарати, на които се издавали фискалните бонове през цялото време били на фирма „ПАП ТЕХ“ ЕООД със собственик Д. С., майка на управителите П. С. и Л. С..

Свидетелските показания на А. В. съдът преценява с оглед нейната евентуална заинтересованост, съгласно чл. 172 ГПК, вр. чл. 144 АПК, доколкото свидетелката е страна по административно дело със същия ответник и ги определя като доказателство с ниска степен на достоверност, вкл. и анализирани в съвкупност с писмените доказателства по делото.

Дори да се приемат за достоверни показанията на свидетеля, се налага извода, мотивиран от писмените доказателства събрани в производството, които съдът кредитира, които не установяват реално осъществяване на трудова дейност от страна на жалбоподателката, съобразно трудовото си правоотношение с „Интерпроект.БГ“ ЕООД. Безспорно по делото е установено, че дори жалбоподателя да е полагал труд, то е бил в полза на други дружества и не е съвместим с трудовото правоотношение с „Интерпроект.БГ“ ЕООД.

Събраните доказателства налагат извода, че за периодите от м. 01.2018 г. до м. 06.2018 г. и от м. 10.2018 г. до м. 01.2022 г. дружество „ИНТЕРПРОЕКТ.БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е фиктивен осигурител, подаващ информация в НАП за осигуряване с декларация обр. 1 на физически лица, без да се внасят дължимите осигурителни вноски, с цел неправомерно облагодетелстване от фондовете на ДОО.

Дружеството не е функционирало реално, нито е имало търговски обекти, в които да осъществява дейност, дружеството няма никакви приходи, въз основа на които да заплаща възнаграждения на наети работници, които обстоятелства са установени от контролните органи на НОИ и които

установявания са послужили за издаването на задължителни предписания № ЗД-1-21-01150-576/21.06.2022г. за заличаване на подадените данни по чл.5 ал.4 от КСО за съответните периоди, вкл. и за жалбоподателката Н. К., а при неизпълнението им – за служебно заличаване на същите данни.

Предвид събраните факти и обстоятелства: явните фактически несъответствия - лицата декларират, че полагат труд в хранителни магазини, а заявеният предмет на дейност на дружеството е консултантска дейност по информационни технологии. Дружеството няма подадени годишни данъчни декларации, няма регистрирани касови апарати, няма търговски обороти - съответно приходи, от които е можело да изплаща декларираните възнаграждения. Също така и обявените длъжности не съответстват на предмета на дейност. В магазина на адрес: [населено място], уд. "А. Т." до блок 23 има касов апарат, но той е регистриран на друго дружество. При проверка в регистъра на фирмите, извършващи посредническа дейност в България, поддържан от Агенция по заетостта при Министерството на труда и социалната политика е установено, че дружество „И..БГ” ЕООД, ЕИК[ЕИК] не е регистрирано, за да отдава под наем персонал на други дружества.

На първо място, както вече бе посочено, не е доказано съществуването на офис на дружеството на посочения адрес, както и наличието на офис оборудване, с което да работи жалбоподателката. Не е доказано и притежаването на верига от магазини, собственост на дружеството, на които е правила ревизии Н. К.. Не са представени доказателства кои са тези магазини, за които обема и вида на дейността им.

Липсват и доказателства за извършвана дейност от дружеството, както и на каквато и да било друга дейност по стопанисване и управление на магазини, не е установено при извършената проверка от органите на НАП, а осъществяването ѝ безспорно предполага доставки на хранителни стоки и други продукти, наем на помещения, ползването на транспортни средства, въобще поредица от действия, от които остават материални следи и за които би следвало да съществуват доказателства. Начина на получаване на възнаграждение за извършваната дейност, посочен от свидетелката, също буди съмнение за съществуването на трудово правоотношение –получавали възнаграждение, в брой, в обекта, който ревизирали.

Всички тези обстоятелства, ведно с резултатите от проверките на контролния органи, обективирани в Констативен протокол № KB-5-21-01150639/21.06.2022 г., водят до единствения възможен извод за липсата на реално осъществявана трудова дейност от жалбоподателката, като императивна предпоставка за възникване на осигуряване /чл. 10, ал. 1 от КСО/, което има за правна последица неоснователността на подаваните данни по чл. 5, ал. 4 от КСО. При недоказаност на факта на реално упражнявана трудова дейност, за жалбоподателката не са били дължими осигурителни вноски, които условия са сред основните елементи от фактически състав за определяне на правото

на парично обезщетение по чл. 40, ал. 1 от КСО.

Като краен извод, събраните доказателства категорично опровергават тезата, че Н. К. е полагала труд по трудовото си правоотношение с „Интерпроект Бг“ ЕООД за периода от 04.09.2019 г. до 30.03.2020 г. с код за вид осигурен осигурен „01“ и за периода от 31.03.2020 г. до 30.04.2020 г. с кода да вид осигурен „27“

Заличените данни по чл. 5 ал. 4, т. 1 КСО – за осигурителен стаж и доход от правомерно са възприети от ответника като обстоятелства, обосноваващи приложението на чл. 114, ал. 2, т. 2 КСО, предвиждаща възстановяване на добросъвестно получените от К. парични обезщетения за безработица за периода от 01.05.2020 г. до 31.10.2020 г. в размер на 6873,30 лв. главница.

По изложените съображения съдът намира, че оспореното решение на Директора на ТП на НОИ С. - град и потвърдените с него разпореждания на ръководителя на осигуряването за безработица, са издадени при спазване на материалноправните изисквания за законосъобразност, и не страдат от други пороци по чл. 146 от АПК, поради което и жалбата се явява неоснователна и следва да се отхвърли.

С оглед изхода на спора, на ответника следва да бъдат присъдени разноски, за юрисконсултско възнаграждение, в размер на 150 лв., определен на основание чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 78, ал. 8 ГПК.

Водим от горното, съдът,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. З. К., ЕГН: [ЕГН] от [населено място], срещу Решение №1040-21-889 от 24.11.2022г. на Директора на ТП на НОИ С. – град.

ОСЪЖДА Н. З. К., ЕГН: [ЕГН], да заплати на Териториално поделение НОИ–С. град разноски по делото в размер на 100 /сто лева/ лева.

Решението подлежи на обжалване в 14 – дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: